I. ÉVFOLYAM 1. SZÁM • 2022. JÚLIUS

ZALASZENTGRÓT

A TÉRSÉG MAGAZINJA

A TÉRSÉGI TÜKÖRBEN:
DÖTK
2-5. oldal

MÁTÉ P. GÁBOR:
A FILMMEL LETT TELJES A KÉP
13. oldal

TRAKTORFESZTIVÁL CSÁFORDON
8-9. oldal

SZÉCHENYI 2020
MAGYARORSZÁG KORMÁNYA
Európai Unió
Európai Szociális Alap
BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

TÉRSÉGI TÜKÖR | DÖTK

Köszöntő

Üdvözöljük kedves olvasóinkat! Mivel először találkozhatnak a Térségi Tükörrel, mindenképpen szeretnék pár gondolatot megosztani Önökkel.

A kiadványt a „Megújuló, Informálódó és Együttműködő Közösségek Zalaszentgróton és vidékén” elnevezésű projekt keretében jelentetjük meg. A célunk az, hogy a programban részt vevő települések lakói között szorosabb együttműködés és megbízható információáramlás alakuljon ki. Mindannyian a Zala völgyének lakói vagyunk; Dötk, Pakod, Zalabér, Zalaszentgrót és Zalaszentlászló is egy jól körbehatárolható térségben, a Zala kanyarulatában helyezkedik el. Közösségeink karnyújtásnyira élik mindennapjaikat egymástól. A Térségi Tükör megjelentetésével szeretnénk elérni, hogy egységként fogalmazódjon meg bennünk tágabb lakókörnyezetünk, és a postaládáig hozza annak híreit, eseményeit.

Első számunkban Dötk mutatkozik be, a későbbiekben pedig természetesen a projekt többi települése is bepillantást enged majd e hasábokon a mindennapi életébe.

Tartsanak velünk, hiszen közelebb vagyunk egymáshoz, mint gondolnánk! **F. L.**

A betyárok voltak többen

Együtt kártyázott és iszogatott barát és ellenség

● MARTINCSEVICSNÉ KULCSÁR MARIANNA

Túrázók, betyárok, huszárok, muzsikusok és vásárosok lepték el a közelmúltban Dötköt. A támadásra számított az önkormányzat, a Zalai Borút Egyesület és a Bugyborék Egyesület, hiszen az ő meghívásuknak tett eleget a fellépők és a vendégek serege.

Az esemény első napján megérkeztek a Szlovén vendégek. A vártnál később repült be a Hollóének, de behozták a lemaradást, úgy éjjel kettőig.

A szombat túrával kezdődött. A vezetője alaposan kifárasztotta a jelentkezőket, gondolván, szenvedjenek meg egy kis jó zalai borért.

Borok és finom falatok valóban várták Németh Károly zalabéri borász pincéjénél az érkezőket, de a következő helyszínen, a Martincsevics-pincénél mi szintén jó borokkal és egyéb kínálni valóval vártuk a vendégeket.

Amíg vártuk a túrázókat, akiket nyilván elragadott a zalabéri hegy leve és látnivalója, megérkeztek a betyárok, majd a Radetczky Huszárok. Az erőviszonyok már az első pillanatban kirajzolódtak, számszerűsítve: 10:4 a betyárok javára. Dötki krónikásunk, Bozi ismertette is a tényállást, s arra kérte a huszárokat, hogy fogják menekülőre a dolgot. Nem siettek, kártyaparti közben együtt iszogatott barát és ellenség. A betyárok, erejüket fitogtatván, ostorukat pattogtatva leginkább a szép lányok közül válogattak. Közben puskadurranások hallatszottak, és a környéken szüretelők mind hazaszaladtak.

A Noé Borháznál betyárlevessel kínálták a vendégeket, a Magyarhang Zenekar húzta a talpalávalót, de megemlékeztünk az 1848-49–es szabadságharc névtelen hőseiről is. A Dötk jelképévé vált bagoly zene és képek formájában jelent meg a fesztiválon, de az est fényét virtuóz citerajáték is emelte.

Köszönet a fellépőknek: Abda Rock Nemzetség (betyárok); Magyarhang zenekar; Hollóének Hungarica Együttes; Balatonfelvidéki Radetczky Huszár Egyesület; Németh Veronika és Biczó Gábor (citera), és mindazoknak, akik a rendezvény sikeréért tevékenykedtek.

Árpád fejedelem ajándéka

A régi falu elpusztult, de a megmaradt családok újat teremtettek

MARTINCSEVICSNÉ KULCSÁR MARIANNA

A község neve, annak eredete és jelentése bizonytalan. A különböző korokból származó okiratokban Dudk, Dech, Detk, Ditk, Dödk néven szerepel. Az egyik lelkes oskolamester feljegyzése szerint egyébként Dötk múltja egészen a honfoglalásig nyúlik vissza: Árpád fejedelem ajándékozta az egyik vitézének.

Múltat idéző tárgyak a dötkiek kincsesházában. Úgy tartják, az itt látható alkalmatosságra még az a mondás sem igaz, hogy nincs az a megrakott szekér, amire ne férne még. Egykori gazdája azonban állítólag bebizonyította, hogy mégiscsak van.

Egy 1330-as évekből származó pápai tizedlajstrom, a zalai plébániák között, Dötkről is megemlékezik, melynek plébánosa, János pap, 25 széles dénárt fizetett be a Szentszék számára. Egy 1373-ból származó oklevél említést tesz Dedk tulajdonosáról, Örsi Cibriásról. Az egy évszázaddal később keletkezett, a kapornaki konventtől 1483-ban kiállított elzálogosító levél szerint Detk földesura ekkor már Bezerédi László és Zsigmond volt.

A régi község a Bagazsi-dűlőben terült el. Ez a kis zalai település a török hódoltság idején elpusztult, áldozatává vált a Kemend, Győrvár, Egervár környékén zajló küzdelmeknek. Állítólag csak három család maradt meg ezekből az időkből. Átjöttek a hegy meredekebb, keleti oldalára, ahol erdők rejtették el őket az ellenség tekintete elől, és a patak ingoványos partja védte őket a váratlan rajtaütésektől.

Noha a virágzó középkori életet a sínylődés, a túlélésre törekvés korszakai követték, a három megmaradt család elég volt ahhoz, hogy megvesse a lábát, és új falut teremtsen. Az egyik a Balogh család volt, amelynek egyik őse 1633-ban II. Ferdinánd királytól kapott nemesi oklevelet a török háborúban tanúsított magatartásáért. Ezt a történelmi eseményt 2020 októberében korhű hagyományőrző csapatok elevenítették fel.

1838-ban Kopácsy püspök vizitációja már 126 lelket számlál a településen, tehát 90 év alatt négyszeres a növekedés, 1873-ban pedig iskolát is kap Dötk. A gyarapodás nem állt meg, 1928-ban a falunak 171 lakosa volt, és az ismert adatok szerint ekkor volt a legnépesebb a település.

Dötkön kiegyensúlyozott volt a gazdasági fejlődés, nem volt a gőgösködő jólét, de égbekiáltó nyomor sem. Mintha a Teremtő itt egyenlően mérte volna a földi javakat.

A közösségi szellem, a jóra, szépre vágyó érdeklődés a mai napig megmaradt bennük. A színjátszás öröme és régi íze annyira bennük maradt, hogy ha pár pohár bortól elérzékenyedve valami szépet akartak felidézni a múltjukból, akkor így emlékeztek:

– Hej, plébános úr! A Szekeres igazgató úr idejében volt itt élet; akkor amikor színdarabokat játszottak!

Napjainkban a Noé Borház ad otthont a közösségi életnek eseményeinek. Őrzik a hagyományokat, megbirkózva a virtuális világgal. Ennek a közösségnek egyre több követője van, és elődeikhez hasonló életérzést tapasztalnak meg.

A kincsesház

Gyarapodik a tervezett Dötki Kincsesház tárgyi kelléktára. A múltidéző használati eszközök összegyűjtése Dézsi Ádám falugondnok szorgoskodásának köszönhető. A pajtában talált szénásszekeret például úgy megrakta egykori gazdája, hogy egy szénaszál sem fért volna rá. A régi mondás azt tartja, hogy nincs olyan megrakott szekér, amire ne férne még, na, ez kivételt képezett. A kemence is kívül-belül felújításra vár. Tervezgetünk, gyűjtögetünk, és reméljük, hogy a falu közössége majd birtokba tudja venni ezeket a kincseket. Az itt található tárgyak és épített emlékek megőrzésével, gondozásával szeretnénk erősíteni a közösségi érzést, és életben tartani a hagyományokat.

A legendás tanító emlékezete

MARTINCSEVICSNÉ KULCSÁR MARIANNA

Több mint száz éve már, hogy Szekeres Sándor tanító úr elkezdte pedagógusi tevékenységét Dötkön. A családról szóló legendák napjainkban is élnek, és reméljük, hogy még sokáig élni fognak.

Nekem is van emlékem a családról; amit édesanyám mesélt. A Szekeres gyerekek és az anyukámék, a Mészáros lányok is öten voltak testvérek, korban is hasonlóak. Jó barátnők lettek a négy leánnyal, szabadidejükben hol Pakodon, hol Dötkön múlatták az időt. Bandi bácsi ugyan kilógott a sorból mint fiatalember, de szívesen udvarolgatott – igaz, felváltva – a Mészáros lányoknak. Egy-egy kellemes hangulatú este után a tanító úréknál aludtak fejtől-lábtól, vagy akár a padlón is. Margit néni, a tanító úr felesége, akire még én is emlékszem, csodálatos asszony volt, szeretettel vette körül a sok fiatalt, mintha mindegyiknek ő lett volna az anyukája.

Egyszer Pakodon kiöntött a Zala, így anyukámék nem tudtak hazamenni. Ujjongtak örömükben, persze nem az árvíz miatt, hanem, hogy napokig maradhattak még, és élvezhették a Szekeres család vendégszeretetét.

Az 1700-1800-as években a falunak nem volt iskolája, a dötki gyerekek Pakodra jártak át iskolába. Anyakönyvi adatok szerint 1853-ban 9 fiú és 7 lány. 1873-ban aztán lett tanítói állás Dötkön. Az iskolát egy pásztorlakásból alakították ki. 1913-ig zsúppal volt fedve, de akkor azonban cseréptetőt kapott. Szekeres Sándor kántor-tanító 2017 januárjában került Dötkre. Az emberek iránt érzett szeretete, tisztelete, valamint Dötkhöz való ragaszkodása ugyanezeket az érzéseket váltotta ki az itt élőkből. Ő volt a falu lámpása tanítóskodása idején. Az együtt töltött idő nem korlátozódott az iskolai órákra; egyszerre lélegzett fiatalokkal, idősebbekkel egyaránt.

A falu lámpása volt. Veszprémi Tamás illetve Forróné Virág Zsuzsa és Szekeres Zsuzsa, a tanító unokái Szekeres Sándor emléktáblája előtt

„Édesapám nagyszerű színdarabokat rendezett, mit a falubéli férfiak, leányok adtak elő. Az előadások nagy, úgynevezett lábas pajtákban voltak megrendezve. Még Zalaegerszegről is eljöttek, hogy megnézzék az előadást. Örömmel jöttek a fiatalok és az idősek az esti próbákra, mert ilyenkor volt egy kis idő a beszélgetésre is, és ha már jó hangulat volt, akkor édesapám leült a harmóniumhoz, s táncdalokat játszott. Elkezdődött a tánc, s bizony éjfél lett mikorra véget ért. Ha egy színdarabot előadtak, mindig telt ház volt. A színi előadásokból befolyt pénzt édesapám az iskolai felszerelések beszerzésére fordította."

Szekeres Endre édesapjáról illetve a falu mindennapjairól szóló visszaemlékezéseit olvasva értettem meg igazán, hogy édesanyám miféle dötki mulatságokról mesélt.

A tanító gyermekei közül egyébként Szekeres Piroska a zalaegerszegi tanítóképzőben végzett, később Pakodon lett iskolaigazgató. Szekeres Gabriella szintén iskolaigazgató, Szekeres Margit és Szekeres Irma polgári iskolába járt, Szekeres Endre pedig tisztviselő lett.

Források:
Szekeres Endre Egy századnyi élet című életrajzi kötete;
A Szekeres család Dötk községnek adományozott dokumentumai és fényképei;
Tihanyi Tamás újságíró cikkei

Egy századnyi élet

Szekeres Endre 1921. május 30-án született a legendás dötki kántor-tanító, Szekeres Sándor fiaként. Elemi iskoláit elvégezve a zalaegerszegi Reál Gimnáziumba íratták. Apja természetét örökölve ő is nagyon szerette a parasztembereket, a paraszti világot, a földet, az állatokat. Bennük látta a szabadságot. Verseit is róluk írta először.

A gimnázium elvégzése után a zalabéri körjegyzőségen dolgozott, majd Pétre került a nitrogénművekhez. A háború őt is elérte, bevonult katonának. Megjárta a Délvidéket, majd az orosz frontra került. Többször megsebesült, hadifogság is nehezítette sorsát, de sikerült hazatérnie szeretteihez. A háború után az 1956-os versei miatt tartóztatták le.

Több helyen is dolgozott az országban, de a vers és prózaírással, festészettel soha nem hagyott fel. Egy századnyi élet címmel 2000 tavaszán jelent meg életrajzi kötete, amelyet festményeivel illusztrált. E kötetben örökítette meg azokat a kemény megpróbáltatásokat, amelyeket a történelem és a hazaszeretet kényszerített rá. Így írja le egyik háborús emlékét: „Nagyon lőnek, most már egészen közelről. Mondom S. honvédnek, ugorjon az aknagödörbe. Utána ugrom én is. Ugrás közben comblövést kaptam, de a társamat is eltalálták. Az oroszok mintha megálltak volna, a két meglőtt tankkal bajlódtak, mert elállták a szűk utat. Ezt kihasználva kimásztam a gödörből, s ekkor csoda történt! Virág lovam nem messze volt kikötve egy bokros részen. Mintha megérezte volna, hogy baj van, odajött hozzám, megszaglált, s az első két lábával szinte letérdelt. Bal kezemmel felnyúltam, és elértem a kengyelt. Felállt, és elkezdett felfele húzni domboldalon. Már majdnem felértünk, mikor Virágot szügyén lőtték. Lerogyott, majd felállt. Még első lábával kapaszkodott, újra meglőtték. Összerogyott, elfeküdt, szinte könnyezett a szeme, ahogy felemelte a fejét, s rám nézett. Kimúlt."

A második világháború befejeztével sem értek véget számára a megpróbáltatások.

Nyugdíjas klubok túrája

Sikeresen teljesítették a pakodi domboldalban kijelölt távot

Az „Életet az Éveknek” Nyugdíjas Szövetség Zala Megyei Szervezete kezdeményezte és írta ki a megyében működő klubok részére azt a túrát, amelyet a közelmúltban rendeztek meg dötki és Pakod-hegyi helyszíneken. A tizenöt csapat öt-öt fővel indult el a pakodi domboldalban kijelölt útvonalon.

Az öt állomáshelyen ökológiai, turisztikai, földrajzi, szőlészet-borászati, valamint a Szent Antal-kápolna múltjával és jelenkori történelmével kapcsolatos kérdésekre adtak választ a résztvevők. Az északi, mintegy 7 kilométeres, zalai dombvonulaton kijelölt útvonal már az elején „húzósra” sikeredett, de a fiatal jelölőnk, Dézsi Ádám bízott a túrázók teljesítőképességében. Mint később kiderült, okkal volt bizakodó, hiszen minden induló szerencsésen megérkezett a dötki Noé Borház udvarába, ahol a Zalai Borút Egyesület szakácsai ebéddel és az itteni lankákon termett szőlőből készült finom nedűvel várták az érkezőket. Az eszemiszom után dr. Kocsis Gyula és Vízvári Ottó ismertette a nevező csapatok teljesítményét, amit aztán emléklappal jutalmaztak.

Köszönet a szervezőknek, a Bugyborék Vízitúra és Szabadidősport Egyesületnek, Dötk és Pakod önkormányzatának, az Ökorégió Alapítványnak, a pakodi és dötki nyugdíjas klubnak, valamint a Zalai Borút Egyesületnek, és természetesen az önkéntes segítőknek.

A túrázók kellemesen elfáradva, élményekkel telve és köszönetüket kifejezve úgy búcsúztak: szeretnének visszatérni. Mi pedig örömmel várjuk vissza őket!

TÉRSÉGI TÜKÖR

• MINEK – Megújuló, Informálódó, Együttműködő Közösségek – Zalaszentgróton és vidékén • TOP-5.3.1-16-ZA1-2017-00015

• Megjelenik 3950 példányban Zalaszentgrót, Zalaszentlászló, Pakod, Dötk és Zalabér településeken

Önkormányzati információk

Pályázat haszonbérletre

Zalaszentgrót önkormányzatának képviselő-testülete az önkormányzat vagyonáról és a vagyongazdálkodás általános szabályairól szóló 22/2015. (XI. 27.) önkormányzati rendelete alapján önkormányzati földterületek haszonbérletére pályáztatja a következő földrészleteket:
Zalaszentgrót 5425 hrsz.; Zalaszentgrót 020132/12 hrsz.; Zalaszentgrót 02132/13 hrsz.; Zalaszentgrót 020132/17 hrsz.; Zalaszentgrót 020132/18 hrsz., Zalaszentgrót 020132/19 a. hrsz.; Zalaszentgrót 010224/2 hrsz.
A pályázat benyújtásának helye, ideje: Zalaszentgróti Közös Önkormányzati Hivatal, 2022. július 18. (hétfő) 09:00 óra
A részletes pályázati kiírás megtekinthető a Zalaszentgróti Közös Önkormányzati Hivatal Műszaki Osztályán, illetve a www.zalaszentgrot.hu honlapon.

Időpontváltozás

Zalaszentgrót önkormányzati hivatala felhívja a lakosság figyelmét, hogy a bölcsőde- és óvodakezdési támogatás, illetve az iskolakezdési támogatás beadási határideje szeptember 30-ról minden év július 31-re módosult.

Igazgatási szünet

Zalaszentgrót önkormányzati hivatala tájékoztatja a lakosságot, hogy a Zalaszentgróti Közös Önkormányzati Hivatal 2022. július 25-től 2022. augusztus 19-éig igazgatási szünetet tart. Az ügyfélfogadás ez idő alatt szünetel.

Egészséges környezet

Bővülnek a rendelőintézetben elérhető szolgáltatások

● FEGYVERNEKI LEVENTE

A nyár első hónapjának zárásaként ismét több fontos témát vitatott meg a város képviselő-testülete. Az ülésen elhangzottakat Baracskai József polgármester összegezte lapunknak.

– Az ülésen szóba került a zalaszentgróti rendelőintézet bővítése is. Milyen területen gyarapodnának az elérhető szolgáltatások?

– A főorvos úr fordult hozzánk, hogy adjunk engedélyt a bővítésre. Az egyik fejlesztésre szánt terület a teleradiológia, a klinikai neurofiziológia a másik irány, és a harmadik pedig az Holter EKG vizsgálat. Az önkormányzat számára ebben az esetben is az a legfontosabb, hogy a város lakói helyben magasabb szintű és szerteágazóbb szolgáltatásokat vehessenek igénybe. Ezért is jó az, hogy mi, azaz az önkormányzat vagyunk a fenntartók, hiszen így közvetlen kapcsolatunk van az intézménnyel, és van ráhatásunk annak működésére. Más a helyzet például az oktatással, hiszen nem hozzánk tartozik, tehát nem is tudjuk érdemben befolyásolni az ott zajló folyamatokat. Az egészségügyi ellátás rendszere így, ebben a felállásban, sokkal rugalmasabban tud működni, hiszen ha szakmailag alátámasztott lakossági igény jelentkezik, akkor arra, mint üzemeltető, tudunk megoldást találni. Örülök, hogy az utóbbi 10 évben történt fejlesztések jól hasznosulnak, hiszen így az itt élők életkörülményeit tudjuk javítani.

– Mindig tudtuk, milyen fantasztikus helyen élünk, de most már papírunk is van róla – mondta Baracskai József polgármester a város környezetvédelmi állapotáról szóló tájékoztató kapcsán.

– Zalaszentgrót környezeti állapotáról is készült a lakosság számára egy tájékoztató a testületi ülésre. Mit tartalmazott az anyag, milyen városunk környezeti állapota?

– Törvényi előírás, hogy a lakosságot minden évben tájékoztassuk a levegőminőségről, a zöld területek arányáról, a víz és a talaj minőségéről, a zajterhelésről és az ezekhez kötődő adatokról, mérésekről. Ezt a beszámolót elfogadta a testület, így nemsokára a lakosság rendelkezésére bocsátjuk. Fontos elmondani, hogy Zalaszentgróton minden esetben a határértékek alatt vagyunk, tehát jól állunk. Jó a levegő, a talaj és a víz minősége, megfelelő a hulladékgazdálkodás, bár az illegális szemétlerakatokkal még mindig meggyűlik a bajunk, de ez ügyben is dolgozunk. Mi mindig tudtuk, hogy milyen fantasztikus helyen élünk itt a Zala völgyében, de most már papírunk is van róla, hiszen ezt a szakemberek is leírták.

– Most zajlottak le a városrészi a közmeghallgatások. Milyen problémák merültek fel, melyek a megoldandó feladatok?

– Minden városrésznek sajátos, specifikus témái vannak. Udvarnokon most a játszótér ügye került felszínre, a hegyi utak kérdése szinte minden városrészben felvetődött, Zalakoppányban pedig természetesen a szennyvízberuházás témája a legjelentősebb. Személy szerint én hiszek a közmeghallgatási fórumok létjogosultságában, hiszen az a célunk, hogy az itt élők életminőségét folyamatosan fejlesszük.

Varázslatos Szent Iván-éj

● MEDVÉSSY LAJOS
● KULIFAINÉ KOVÁCS TÍMEA

Második alkalommal rendezett Szent Iván-éji programokat Zalaszentgróton a Városmarketing Iroda. A június 25-ei eseményeken több százan vettek részt.

Az egyik szervező, Kulifainé Kovács Tímea elmondta: a program összeállításakor egyebek között arra is figyelemmel voltak, hogy bőséges legyen a zenei kínálat. Szerenád című műsorával lépett fel például a BrassCom fúvósegyüttes, koncertet adott a Manic Monday Jazzy Magic, valamint az Indián Joe Band is szórakoztatta a közönséget.

Helyi termelőket is hívtak a Szent Iván-éjre, közülük többen kiállították a portékáikat: például mézet és finom borokat lehetett vásárolni. Aki a jövőjére volt kíváncsi, kártyából jósoltathatott. A gyermekeket kézműves foglalkozásokkal is várták, de a fellépők, így Franczia Dániel dobos, valamint a Lángoló Leguánok formációt alkotó tűzzsonglőrök szintén sikerrel igyekeztek bevonni őket a műsoraikba. Később tábortűz lángja lobbant, parázson szalonnát sütöttek.

Mivel a Szent Iván-éji rendezvényen több százan vettek részt, a szervezők már a jövő évi folytatáson gondolkoznak. Szeretnék bővíteni a programok sorát egyebek mellett tűzugrással és parázsjárással.

A gyerekek is megismerkedtek az öreg traktorokkal

Csáfordon már kora délelőtt gyülekeztek a gépek, a szervező is meglepődött a nagyszámú regisztráció mi

● MEDVÉSSY LAJOS

Újra dübörögtek a tr

Három év kihagyás rendezték meg ismét az öre

Ötvennél kevesebbre számítottak a szervezők, mégis több mint száz csodamasinát láthattak azok, akik részt vettek június 11-én az öreg traktorok immár tizedik csáfordi találkozóján. Guruló, pöfögő történelem – igazi fesztiválhangulattal.

Három évig, legfőképpen természetesen a koronavírus-járvány miatt, szüneteltek e különleges találkozók, ám június 11-én délelőtt újra gyülekeztek Csáfordon a felújított öreg traktorok, melyekkel évtizedekkel korábban sokan keresték a kenyerüket.

Rengeteg érdeklődőt vonzott a program: mustrálták, fotózták a matuzsálemi korú gépeket, és persze faggatták a tulajdonosaikat, akik közül persze többen szívesen be is röffentették az öreg vasakat, hiszen ők tudják a legjobban: a pöfögéssel, zakatolással teljes az élmény.

Sokan várták türelmesen például azt, hogy a zalaegerszegi Jakab Dávid egyhengeres, izzófejes Hoffer GS-35-ös gépe végre füstöt eregessen. Dávid egyébként rendszeres résztvevője volt a korábbi találkozóknak, és szívesen jött most is.

– Jó érzés, mikor az ember felújít egy traktort, elhozza erre a találkozóra, és itt megveregetik a vállát azért, mert egy ilyen gépet megmentett az enyészettől. Hasznos ez az összejövetel azért is, mert itt lehet szakmabeliekkel egyeztetni, beszélgetni a felújításról – mondta érdeklődésünkre.

A Hoffer GS 35-ösét egyébként 1950-ben a Vörös Csillag Traktorgyárban készítették.

– Még úgy 10-15 évig használták ezt a típust, aztán elavultakká váltak. Egy részüket kiállították egyfajta emlékként a tsz-telepeken, de a többségüket egyszerűen beolvasztották. Az enyém szerencsére Bocföldén megmaradt, onnan mentettem meg. Amúgy egy ilyen korú traktor megvásárlása, felújítása milliós költség. Fel kell deríteni, hogy hol találni még egy-egy eladó példányt, aztán lényegében darabokra kell szedni. A törött, kopott alkatrészeket ki kell cserélni, vagy le kell gyártatni. Rengeteg a munka vele, ha az ember szorgalmasan csinálja, akkor is 1-1,5 év, míg elkészül – tudtuk meg Dávidtól.

Az ausztriai Innsbruckból érkező (vezetéknevét mellesleg titokban tartó) Ottó gépére is sokan kíváncsiak voltak. Ő szintén több alkalommal vett már részt a csáfordi találkozón, és elmondta azt is: Zalavégen van egy háza, arra pedig, hogy ismét megrendezik az öreg traktorok találkozóját, Zalaszentgróton egy plakáton figyelt fel.

Ottó gyűjti a traktorokat, Csáfordra egy 1955-ben gyártott Kramerrel érkezett. Ezt a gépet két hónapja vásárolta. Indítómotort cserélt benne, elektromos alkatrészeket újított fel, és amikor ezekkel a munkálatokkal végzett, lefestette a gépcsodát. Elárulta még, hogy jelenleg öt gépmatuzsálemet tart karban, neki igazából a felújítás a hobbija, és ha elkészül eggyel, el is adja.

A csáfordi gyülekező után egyébként a korábban már megszokott rend szerint zajlottak az események. Természetesen ez alkalommal sem maradhatott el a traktorcsodák felvonulása: a Steigerek, Dutrák, Hofferek, és ki tudja, még hányféle „istállóból" származó járgányok elpöfögtek Zalaszentgrót központjába, ahol valóságos tömeg várta őket. A „történelmi" menet élén 12 modern traktor dübörgött.

A városközpontban mintegy órányi pihenőt tartottak a felvonulók, jutott tehát bőven idő arra,

Sokan várták a város központjában a gépe

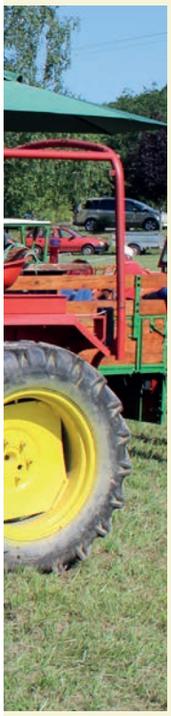

Jakab Dávid az egyhengeres Hoffer GS-35-ös traktorával

iatt

A füstölgő, csettegő járművek indulásának pillanata

aktormotorok

g masinák csáfordi találkozóját

hogy a sok-sok érdeklődő közelebbről is szemügyre vehesse az öreg masinákat. Különösen a gyerekek élvezték azt, ha egy-egy traktor sofőrülésébe is beülhettek, és megragadhatták a kormányt.

A helyi fúvószenekar által szolgáltatott muzsikával kísért mustra után a gépek visszaindultak Csáfordra, ahol aztán számos díj is gazdára talált, különböző szempontok szerint tudniilik zsűrizték is a traktorokat. Elismerés járt például a legszebb, a legidősebb és legmunkaigényesebb járműnek is.

A találkozó később zenei programokkal folytatódott. Láthatta, hallhatta a közönség Veiger Csabát, de fellépett a Matyi és a Hegedűs formáció is.

A szervező Lántzky Imre elégedetten nyilatkozott lapunknak a találkozóról. Mint mondta, tekintettel a három évnyi szünetre, ötvennél kevesebb jelentkezőre számítottak, ehhez képest 103 traktor érkezett a fesztiválra. Az érdeklődők száma szerinte kevesebb volt ugyan, mint korábban, ám úgy vélte, több kísérőprogrammal ez a létszám jócskán növelhető.

Az esemény szervezésében, egyébként sokan segítettek, köztük volt Lántzky Imre baráti köre, a zalaszentgróti önkormányzat, a VMK és a városmarketing iroda több munkatársa. A helyi és a térségi polgárőröknek is köszönettel tartoznak a felvonulás zavartalan lebonyolításáért. A szervező külön is kiemelte a segítők közül Bődi Esztert, az önkormányzati hivatal munkatársát.

eket, egy órán át tartott a gépmustra

Rendezvénynaptár

Július 13, szerda 9.30
Országos tuba és eufórium tábor résztvevőinek koncertje a VMK előtti téren. Sztárvendég Lukács Gergely

Július 15., péntek
Ezen a napon lehet beiratkozni a könyvtárban az augusztus 8-12 között megrendezendő moderntánctáborba. Bővebb információ: 06 70 391 5174

Július 16., szombat 21 óra
Retro fesztivál a fürdőben. Fellépők: Zoltán Erika, Desperado, Mr. Rick, Krissz rudi, dj dominic

Július 20., szerda
Szabadtéri kiállítás a VMK előtt: Képek és Versek a 100 éves Nemes Nagy Ágnesről

Július 20., szerda
Augusztus végéig nyári könyvkiárusítás a művelődési központban.

Július 21., csütörtök 19 óra
Máté Péter-emlékest a Kossuth udvarban, roszsz idő esetén a VMK-ban. A Farkas Gábriel Band zenekar koncertje. (Belépődíj 2.000 Ft)

Július 23., szombat
Jótékonysági családi nap a fürdőben

Július 29., péntek
Flóra és a Blues4You koncertje a Ligetben

Az összertartozás emléknapján

A hagyományostól eltérő, színes műsort szervezett június 4-én Zalaszentgróton a Városi Művelődési Központ, emlékezve a trianoni békeszerződés aláírásának 102. évfordulójára.

A VMK lépcsőihez igazított emelvényen délután zalai népdalokat szólaltatott meg a szentgróti Mézespatkó Népdalkör és az alsópáhoki Bodzavirág Népdalkör. Az alsópáhoki Allegrezza Kamarakórus a nemzeti összetartozás énekét, Szarka Tamás Kézfogás című dalát adta elő. A folytatást a közben csepergő eső sem zavarta. Tihanyi-Tóth Csaba és Bognár Rita a sok országot bejárt, Liszt-díjas Szalai Antal és cigányzenekara kíséretével szívhez szóló nótákat és operettdalokat adott elő. Az énekesek többször is utalt az emléknapra, és ahhoz illő dalokat is énekeltek.

A színpadi programok közben a Szent István téren Csiszár Tiborné, a Zalakanyar Hagyományőrző Egyesület tagjaival várta az emlékezőket, de Mármarosi Mária és Benke Sári kézműves alkotásait megtekinthették az érdeklődők. **Sz. Cs.**

Jelentkezzen számlálóbiztosnak!

A Központi Statisztikai Hivatal 2022. október 1. és november 28. között Magyarország területén népszámlálást tart. A népszámlálás eredményes lebonyolításához számlálóbiztosok jelentkezését várja a Zalaszentgróti Közös Önkormányzati Hivatal.
Jelentkezési határidő:
2022. július 31.
A részletes tájékoztató elérhető a www.zalaszentgrot.hu weboldalon.

Látni felnőni a gyerekeket

● FARKAS ADÉL

Negyvenhat nyolcadik osztályos diák búcsúzott június 18-án iskolánktól, hogy aztán szeptembertől már gimnazistaként vagy szakközépiskolásként folytassa a tanulmányaikat.

Ragyogó napsütésben, a csengőszó jelzése után tették meg jelképes, utolsó sétájukat az épületben a ballagók, majd a hagyományokhoz híven énekelve vonultak be a sportcsarnokba. A két végzős osztályt, az iskola tanulóit és vendégeit Dufkáné Vincze Mária, az intézmény vezetője köszöntötte, majd a ballagókkal osztotta meg útravalónak szánt gondolatait. Úgy fogalmazott, nincs szebb ajándék egy család számára, mint látni felnőni gyermekét. Látni azt, hogy eljutott valahova; tudni azt, minden fáradozás megérte, hogy nem volt hiábavaló a szeretet, a szigorúság, az odaadás.

A búcsúztató 7.b osztályosok beszéde után az iskola énekkara köszöntötte a hosszú útra indulókat, majd a 8. osztályosok nevében hangzott el meghatódottságtól sem mentes visszatekintő. Ezt követően a végzősök képviselői feltűzték szalagjaikat az iskola zászlajára, átadva a stafétát az őket követő évfolyamnak.

A jutalmakat Husz Ildikó igazgatóhelyettes adta át. Az iskola legrangosabb elismerését, a Deák-plakettet Bieder Bence és Komlósi Ádám vehette át, az év diákja elismerést pedig Bóbics Lajos kuratóriumi tag nyújtotta át Sznopek Dánielnek és Tezás Tibornak.

Az iskola vezetője köszönetet mondott a Szülői Munkaközösség vezetőinek és a búcsúzó osztályok osztályfőnökeinek, Baracskai József polgármester pedig példás magatartásért járó díjat adott át Kovács Fanni Nórának.

– Minden körülmények között higgyetek magatokban, és tudjátok, Zalaszentgrót visszavár benneteket – mondta végezetül a ballagóknak a polgármester.

Pedagógusok köszöntése

Zalaszentgrót önkormányzata az idei pedagógusnapon a művelődési központ színháztermében köszöntötte a város tanárait, tanítóit, nevelőit.

Az ünnepség résztvevőit Baracskai József polgármester köszöntötte. Mint mondta, ennek a napnak nem az oktatás helyzetéről, nem a társadalmi megítélésről és a problémákról kell szólnia, hanem a köszönetről, mert az a legfontosabb, hogy lássák kemény munkájuk gyümölcsét.

A köszöntő után versekkel készültek az alsós diákok, majd az iskola két nyugalmazott pedagógusa, Csíkos Márton és felesége, Csíkos Mártonné részesült arany díszoklevélben.

– „Gondoljatok az emberi erőre: nem születtetek tengni, mint az állat, hanem tudni és haladni előre!" – egy időszerű gondolat Dante Isteni színjátékából, amellyel szeretném jókívánságaimat átadni a városnak: Legyen sok bölcsődés, óvodás, iskolás és gimnazista gyermek Zalaszentgróton még hosszú évekig. Legyen boldog a város egységben, egészségben. Maradjon sokáig a ballagás, a szalagavató, maradjanak nemzeti ünnepeink méltóságos ünnepei az intézményeinknek. Legyen sok kitüntetett pedagógusa a városnak. Ez a felsorolás pedig nem valami sorrend, mindegyik az első helyen áll – kitüntetése átvételekor így foglalta össze gondolatait Csíkos Márton.

Az emberi erőforrások minisztere Pedagógus Szolgálati Emlékérmet adományozott Lászlóné Szíjártó Rita angol nyelvtanárnak, Tóth Tiborné számára pedig az 50 éve megszerzett pedagógusi képesítése és eredményes munkája jutalmául arany diplomát kérelmeztek a Soproni Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Karától. Az ünnepségen díjazták az idén kiemelkedő teljesítményt nyújtó pedagógusokat is. **F. A.**

Stafétaváltás után

● MEDVÉSSY LAJOS

A Dr. Szabó Agrokémiai Kft. Zalaszentgrót egyik legdinamikusabban fejlődő mezőgazdasági vállalkozása. A cég jelenéről, a várható jövőről ezúttal a 2019-es generációváltás után a céget irányító Szabó Kornéllal beszélgettünk.

Dr. Szabó Balázs és a fia, Szabó Kornél: az, hogy milyen csapattal dolgozik együtt az ember, kulcsfontosságú

– Mikor alakult a Dr. Szabó Agrokémiai Kft., illetve annak elődje?

– A vállalkozást az édesapám, nagyapám, illetve édesanyám alapította a kilencvenes évek elején Farmkemi Bt. néven. Ez a vállalkozás a 2000-es évek elején alakult át dr. Szabó Agrokémiai Kft.-vé, és vált ismertté ezen a néven. A kezdetekben a Batthyány úton garázscégként működött, növényvédőszer-, műtrágya-, vetőmag-értékesítés illetve szaktanácsadás volt a fő profil. A későbbiekben megvásároltuk a régi TSZ-telep egy része, ahol édesapám szárítót épített. Ezzel megkezdődött egy olyan integrációs szolgáltatás, amelynek keretében a különböző inputanyagokat banki kapcsolatokon keresztül tudtuk finanszírozni, a fedezet a végén a terménybehozatal, illetve annak értékesítése volt. Valamikor 2008-2009 táján kezdett el apu a műholdképek feldolgozásán alapuló precíziós mezőgazdasági szolgáltatásokkal is foglalkozni. Ezzel egy új ágazat született, ami azért is fontos, mert mindig szívügye volt tápanyag-utánpótlási tanácsokat adni. Ezzel együtt a cégnek mára több ágazatra épülő struktúrája van: megmaradt az integráció és a talajjavítók termékkörével bővített inputanyag-kereskedelem, működik a terménykereskedelem, és van egy 30-40 hektáros kis gazdaságunk is. Itt tápanyag-reakciós fajtakísérleteket végzünk. Ennek egyébként az az előzménye, hogy a szüleim megvásároltak a kétezres évek elején egy műtrágyagyártó telepet. Ott eleinte csak raktároztunk, zsákoltunk, csomagoltunk, és aztán elkezdtünk műtrágyát keverni különböző alapanyagokból. Erre aztán egyre nagyobb igény mutatkozott, aminek egy különleges megoldás az oka: mikroelemadagokat tudunk egy bizonyos polimer bevonatban rákenni a műtrágyaszemcsékre. Így kialakult egy olyan műtrágyacsalád, amit táblaszinten tudunk a növényi igényekhez alkalmazni. Ez szervesen kapcsolódik a Jó Gazda Programhoz, hiszen talajmintát veszünk, talajvizsgálatokat végzünk, az adatokat kielemezve látjuk, hogy milyen tényezői vannak a gazdálkodásnak, milyen tápanyagok hiányoznak, vagyis látjuk, hogyan lehetne jobbá, precízebbé tenni a tápanyag-utánpótlást. Ehhez mérten próbálunk újabb és újabb receptúrákat megtervezni. Ezekből aztán akár 5-10 tonnát is le tudunk gyártani a partnereknek. Ma már elég nagy, folyamatosan bővülő ügyfélkörrel rendelkezünk ebben az ágazatban is.

Növekvő igények és fejlesztések

– Eddig mindig az Ön édesapjával készítettünk interjút, most azonban stafétaváltásra került sor. Milyen érzés volt átvenni a céget?

– Édesapám helyére lépni: ez nagy büszkeséggel tölt el. Sokáig törtük a fejünket, miként valósítsuk meg a generációváltást, hiszen én egy teljesen más területen dolgoztam, teljesen más végzettséggel, aztán 2008-ban született egy döntés arról, hogy hazaköltözök, és bekapcsolódok a vállalkozás munkájába. Elvégeztem közben a mezőgazdasági mérnöki szakot, és 2019-ben vettem át teljesen a céget. Természetesen édesapám ugyanúgy benne a cégben, naponta dolgozik, óriási segítség most is.

– A jövőre vonatkozó elképzelések?

– Szeretnénk fejleszteni az integrációs, azaz a termelés-finanszírozási tevékenységünket, és inputanyagokkal is kívánunk foglalkozni a jövőben. Még két fontos irányzat lesz a cég életében. Egyrészt az egyedi műtrágyagyártás az, amit folyamatosan fejlesztünk; idén is éppen egy nagyobb beruházás kellős közepén vagyunk. A másik kör pedig a Jó Gazda Program, azaz a távérzékelési alapokon nyugvó tanácsadási rendszer, a precíziós gazdálkodási-tanácsadási rendszer. Az elmúlt évek is azt bizonyították, növekvő igény van erre. Mi is terjeszkedtünk, pályázatot is írtak ki rá. S ha már a jövőről beszélünk… Automatizálás ide, gépek, fejlesztések oda, az, hogy milyen kollégákkal, milyen csapattal dolgozik együtt az ember, kulcsfontosságú. Olyan emberekkel kell dolgozni, akik például nálunk is dolgoznak, akik nélkül nem tudnánk előre jutni.

– A háború hogyan alakította át a piaci helyzetet?

– Az első komolyabb pofont a COVID adta a piacnak; a logisztikai és egyéb utóhatását most kezdjük igazán érezni: áremelkedés, ellátási problémák. Aztán jött a háború, amire nyilván senki sem számított. Ez a gázáremelkedés miatt alaposan megnyomta az alapanyagárakat, egyes esetekben négyszeres volt az emelkedés. Ezzel párhuzamosan a termények is drágultak. Szinte soha nem látott árakkal szembesülünk, akár a szóját, a napraforgót, a kukoricát vagy a búzát nézzük. Ami a háborús helyzetet illeti, most mindenki arra vár, hogy az ukránok vajon ki tudják-e hozni a gabonát az országból, illetve mennyit tudnak kiszállítani. A tárgyalások folynak, a helyzet pedig napról napra változik, és ezért napról napra változnak természetesen az árak is. Ugyanez igaz bizonyos alapanyagokra is, amelyeknek viszont Oroszországból kellene érkezniük, de nem jönnek. Én abban bízok, hogy lassan majd megoldódik ez a dolog. Most az valószínűsíthető, hogy őszig maradnak a magas árak…

Iratok a templompadlásról

Még nem tudni, hogy mi történt az egykori lengyel gazdájukkal

VIKÁR TIBOR

Nem gondolná az ember, hogy a lengyelek befogadása után nyolcvan évvel újabb dokumentumok kerülhetnek elő. Március közepén keresett meg Csáfordról Balogh Gábor képviselő, hogy a templom padlásának egy lesüllyesztett részéből lengyel iratok, könyvek kerültek elő. A papíranyagot egykor tetőcserepekkel „takarták le”, hogy nehezebben lehessen megtalálni.

Balogh Gábor (bal oldalt) és Virágh József a múzeum gondjaira bízott történelmi dokumentumokat tekinti át

Az iratok között csáfordi iskolai munkák, szemléltetőeszközök, Vajda József tanító személyes iratai és rengeteg lengyel vonatkozású dokumentum található. Sajnos, nagyon rossz állapotban vannak a papírrégiségek, mivel az időjárás sem kímélte, és a rágcsálók is próbálkoztak már előttünk a kincskereséssel. A régi köpetmaradványok pedig az épület egykori szárnyas lakóira utalnak.

A papírlapokon lévő dátumok és az előkerült újságok alapján az itt lévő irathalmazt az 1950-es évek elején rakhatták megtalálási helyére.

Az iratokat március, április folyamán nehéz munkával tudtuk átválogatni, mivel a területet vastagon fedő porral is meg kellett küzdenünk. Többször cseréltünk maszkot, ami már egy félórai tevékenység után teljesen fekete lett.

A munka meghozta gyümölcsét, rengeteg lengyel kéziratos napló (könyvfordítás), tábori lap került elő. A lapok annyit elárultak, hogy tulajdonosuk Winiarzki Michal lengyel katona volt, néhány levél címzettje pedig Winiarzki Jozef, egy szintén lengyel hadnagy. Hogy milyen rokonsági fok van a két katona között, az csak a dokumentumok feldolgozása után tudhatjuk meg.

Winiarzki Michal a lengyelországi Jaroslawból származik. A város a Kárpátaljai Vajdaságban, a San folyó partján helyezkedik el. A levelezés jelentős része Winiarzki Michal kiskunlacházi lengyel menekült katona és Jaroslawban maradt családja közötti küldeményváltásokról szól.

Felmerül a kérdés, hogy ez a hatalmas lengyel anyag miként kerülhetett Csáfordra. Hogy választ kapjunk ,vissza kell mennünk az időben 1944 novemberébe. Ekkor Magyarország területén rettenetes erővel dühöngött a háború. Az ország területén lévő lengyel menekülteket a németek és magyarországi bérenceik munkára akarták elhurcolni a Német Birodalom területére. A kiskunlacházi tábor lakóit 1944. november 11-én indították útnak a Dunántúlra. Adony, Perkáta érintésével november 24-én értek a Csáfordhoz közeli Türjére, ahol december 21-éig állomásoztak, nyomorúságos körülmények között. Hiány volt ágyból, fűtőanyagból, élelemből. A tábort december végén Fertőszentmiklósra irányították. Winiarzki Michal nagy valószínűséggel a kiskunlacházi lengyelek türjei tartózkodása idején adhatta át megőrzésre iratait Vajda Józsefnek. A dokumentumok pedig azért kerülhettek rejtekhelyükre a háború után, mert tulajdonosa nem jelentkezett azokért. Azt, hogy mi történt a lengyel katonával, még nem sikerült kinyomozni. Talán a történeti feldolgozás után sikerül erre a kérdésre is választ találni.

A lengyel tábor türjei tartózkodása idején adhatta át tulajdonosa Vajda Józsefnek a dokumentumokat

Felvettük a kapcsolatot a budapesti Lengyel Kutatóintézet és Múzeum munkatársaival, akiknek e történelmi leletanyagot június 14-én át is adtuk a zalaszentgróti Városházán. A Lengyel Kutatóintézet és Múzeum képviseletében Virágh József, az intézmény igazgatóhelyettese vette át a kincseket. Az átadáskor jelen volt Cséby Géza tiszteletbeli lengyel konzul és Baracskai József, Zalaszentgrót város polgármestere is.

A szakemberek vállalták az anyag megtisztítását, állapotmegőrzését és digitális történelmi feldolgozását. A lengyelek magyarországi befogadásának évfordulóján, azaz szeptemberben szeretnék a csáfordiaknak is bemutatni a dokumentumokról készült fotókat, hisz a helybéliek már kétszeresen is beírták nevüket a lengyel és a magyar nép történetébe.

Köszönet Balogh Gábor képviselőnek az értékmentő tevékenységéért, a zalaszentgróti katolikus egyháznak, hogy lehetőséget biztosított számunkra a kutatáshoz, és köszönet persze mindazoknak, akik hozzájárultak a csáfordi padláson megbújó kincsek megmentéséhez.

● FEGYVERNEKY LEVENTE

A Veszprémben júniusban rendezett Magyar Mozgókép Fesztivál programjában is szerepelt Máté P. Gábor A szerenád című nagyjátékfilmje. Az alkotást áprilisban már bemutatták a nagyközönségnek szülővárosában, Zalaszentgróton, ahol a jelenlévők a vetítést követően találkozhattak az alkotókkal, illetve első kézből ismerhették meg a film készítésének történetét.

Pillanatkép a forgatásról. Az utómunkákkal együtt négy évig készült a Zalazentgróthoz, szentgrótiakhoz is kötődő mozi

A filmmel lett teljes a kép

A Magyar Mozgókép Fesztivál programjában is szerepelt

– Mi volt az indíttatás, hogy filmet készíts?

– „A Szerenád” eredetileg színdarabnak íródott, ezt a Petőfi Színház be is mutatta Veszprémben. Aztán egy filmforgatás kapcsán megismerkedtem mozgóképes szakemberekkel, és az operatőrrel, Ladányi Jánossal beszélgettünk arról, hogy ezt a színpadi alkotást filmen is el tudnám képzelni. Ahogy megismerte a darabot, az ő fejében is megjelent a film, így belekezdtünk a munkába.

– Kikkel forgattál? Milyen források álltak a rendelkezésetekre?

– Ez egy kis költségvetésű alkotás, nagyon sok barátom segített a megvalósításában. Sok szentgróti vonatkozása is van a dolognak: Szili Peti írta a zenéjét, benne van persze Kricsár Kamill, illetve szereplőként jelen vagyok benne én is. De a hangfelvételben és a képfelvételben is voltak szentgróti segítőim, sőt zalaszentgróti helyszínen is forgattunk, és még a Varga Pisti is felbukkan benne. Zalaszentgrót Város Önkormányzata mellett továbbá szentgróti vállalkozók is támogatták a film elkészítését.

– Meddig tartott a forgatás? Merre jártatok?

– Harminc napig forgattunk. Egy hétig Horvátországban is dolgoztunk, a film gerincét ott rögzítettük. Próbáltunk olyan helyeket találni, ahol szép és érdekes képi világot tudunk megvalósítani, ehhez persze, hozzájött még egy nagyon komoly utómunka is. Összességében négy évig készült a film. Mivel nem volt lehetőségünk arra, hogy mindenkit kivegyünk az „életéből”, nagyon sokat és türelmesen kellett egyeztetni, hogy mindenki ráérjen. Voltak nehézségeink, de szerencsére mindenen át tudtunk lendülni, és megszületett a film.

Máté P. Gábor: – A színdarabnak „csak” írója és szereplője voltam, azt nem én rendeztem. A filmet sem én akartam, de mivel ez egy rendkívül személyes anyag, azt tanácsolták, nyugodtan fogjak hozzá. Szerencsére igazi baráti társaságot sikerült összehoznom, így rengeteg támogatást, segítséget kaptam ehhez a munkához.

– Mesélj kicsit „A szerenád” evolúciójáról. Hogyan lett egy zenés darabból film?

– Először egyszerre két formában jelent meg. Mivel ez egy zenés játék, megjelentettük CD-n, illetve – ezzel nagyjából egy időben – a színpadi darabot is műsorra tűzte a veszprémi Petőfi Színház. A színházi műsorfüzetben azonban nem csupán egy leírást szerettem volna a darabról, kitaláltam hát egy játékos formát, így született meg egy „Szerenád” társasjáték is. Egy igazán egyszerű, de fejlesztő jellegű játék volt. Ezek után jött aztán a film, és így lett teljes a kép.

Eredetileg nem ő akarta rendezni

– Melyik adaptáció áll a legközelebb a szívedhez?

– Hát, ez úgy működik, hogy mindig az, ami a legújabb, úgyhogy most a film áll közelebb hozzám; pláne azt követően, hogy értesítettek: bekerült a június közepén rendezett veszprémi Magyar Mozgókép Fesztivál programjába is. És, ugye, a színdarabnak „csak” írója és szereplője voltam, azt nem én rendeztem. A filmet sem én akartam, de mivel ez egy rendkívül személyes anyag, azt tanácsolták, nyugodtan fogjak hozzá. Szerencsére igazi baráti társaságot sikerült összehoznom, így rengeteg támogatást, segítséget kaptam ehhez a munkához, amit nem győzök elégszer megköszönni.

MEDVÉSSY LAJOS

Rengeteg program közül választhattak azok, akik a Ligetben rendezett gyermeknapi rendezvényen részt vettek

Lurkóságok a Ligetben

A május utolsó vasárnapjára tervezett gyermeknapot a rossz időjárás miatt egy héttel később, június 4-én tartották meg. Az eseményre rengetegen (gyermekek, anyukák, apukák, nagyszülők) látogattak ki.

A Városmarketing Iroda munkatársai igazán széleskörű játszási lehetőségeket szerveztek a Ligetbe. A gyermekeket a helyszínen ugrálóvár, bungee trambulin, kalandhajó várta, de élőcsocsóban is versenyeztek a résztvevők. A lövöldében nyíllal vadászták le a célpontokat, a bátrabbak pónilóra is felültek.

Nagy sikernek örvendett az aszfaltrajzverseny, melyen sok gyermek mutatta be tehetségét. Az elkészült alkotásokat díjazta is a zsűri. A legkisebbek között talán a nyuszisimogató volt a legnépszerűbb, többen „átmásztak” a kerítésen a nyulakhoz, és így ismerkedtek a tapsifülesekkel.

A gyermeknapoknak a kezdetek óta rendszeres résztvevői a helyi tűzoltók, és most is nagy sikernek örvendett a kiállított tűzoltóautójuk. Sok csöppség ült be a kabinjába, és – hős tűzlovagnak érezve magát – száguldott képzeletben a tűz felé, hogy embereket mentsen meg.

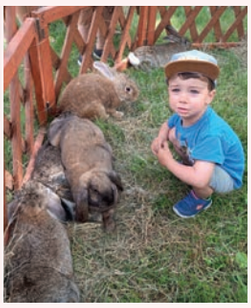

Az ugrálóvár, pónilovaglás és a nyuszisimogatás a legkisebbek között volt népszerű, a nagyobbak a trambulint és az élő csocsót választották

Így tett a négy éves zalaszentgróti Hazafi Máté is, aki a járműű ülésében ülve elmondta: nagyon tetszik neki a gyermeknap, minden évben kijön ide az édesapjával, és ha nagy lesz, akkor természetesen tűzoltó lesz.

Térségi tehetségkutató verseny

● FARKAS SZABOLCS

Több év kihagyás után rendezett ismét térségi tehetségkutató versenyt a Zalaszentgróti Ifjúsági Önkormányzat.

Tizennyolc produkció mérettette meg magát az elődöntő során, ahonnét a legjobb 10 jutott a június 25-ei ifjúsági nap keretében megrendezett döntőbe. A szakmai zsűri értékelése alapján 3. helyen végzett Kovács Nóra Róza versmondó (felkészítő: Keszei Judit); 2. helyezett lett a Bíborka néptánccsoport négy tagjából álló formáció (Pál Rozi Luca, Horváth Rebeka Zorka, Tar Zalán, Talpalló Péter András, felkészítő: Laskay Annamária); az 1. helyezettnek járó elismerést pedig Lipcsei Boglárka Lilla lábzsonglőr kapta. Különdíjban részesült a Türje Dance moderntánc csoport, Kövér Petra (Rose Dance) és Szommer Karolin (Rose Dance). A döntő után B. Nagy Réka adott koncertet, mely szintén nagy sikert aratott a fiatalok körében. Köszönjük támogatóinknak, hogy ismét megrendezhettük a versenyt: Zalai Hazatérők Egyesülete, Városi Felnőttképzési- és Művelődési Központ, Városi Marketingiroda, Zalaszentgrót Város Önkormányzata, OTP Zalaszentgróti Bankfiók illetve Fuisz Zsuzsanna.

A Bíborka néptánccsoport formációja: Pál Rozi Luca, Horváth Rebeka Zorka, Tar Zalán és Talpalló Péter András.

BORBOLYA ROVATA

Levelek barátnőmnek

Azok a csodálatos lila bokrok

Drága Barátnőm!

Annyira vártuk a nyarat! Most aztán itt van! Szabadság, strand, fagyi, kerti parti, éjszakába nyúló beszélgetések….hmmm… Szeretem. De ha július, akkor nekem azonnal eszembe jutnak a levendulaszüretek is. Azok a csodálatos kis lila bokrok, ahogy fújja a szél, száll az illat... És a lepkék! Jó lenne kibontani télen ezt az „élménybonbont”? Akkor hát bízzunk a kreativitásunkban, és kalandra fel!

Arról már sokat olvastunk, hogy relaxáló, feszültségoldó, idegerősítő, nyugtató hatású, antibakteriális, fertőtlenítő, szélhajtó, enyhíti a csípés, égés tüneteit, szóval egy csoda! De hogyan hívjuk elő belőle mindezt?

Aki eddig azt mondta, hogy olyan szappanra emlékeztető, azt lepd meg egy levendulasziruppal meglocsolt meleg piskóta és hűs vanília fagyi kombójával, virágjával megszórva. Vagy fagyassz a jégkockába néhány virágot, és vezesd elő a menüsort ezzel! Lekvárokhoz, dzsemekhez is adhatod. Ha nem szeretnél virágokat beletenni, akkor sűrű cukorszirupot is főzhetsz vele, utána elegyíted, de olyan aromás, hogy a cukor közé kevered egy hétre, és utána elég, ha csak azzal dolgozol.

Igazi csoda. De hogyan hívjuk elő belőle?

Párnádra fújt aromavize (a lepárlás egyik terméke az olaj mellett) ringasson álomba! De ha még nem alszol, porszívózz a porzsákra cseppentett illóolajjal, töröld át a fiókokat is vele! A gyermekem szerint még a szomszédból is elköltöznek a molylepkék.

Következő levelemig száríts diófalevelet, csalánt, mentát, citromfüvet, mezei katángot, tejoltó galajt, cickafarkat, körömvirágot, és persze egy-két csokor levendulát! Írok neked recepteket a zalareklam.com felületen, és ha bármilyen kérdésed lenne, nyugodtan írj a pitypang1001@gmail.com címre.

Szeretettel ölellek!

Borbolya

IMPRESSZUM

ZALASZENTGRÓT - A közösség magazinja ● FELELŐS SZERKESZTŐ: Medvéssy Lajos
KIADJA: Zalaszentgrót Város Önkormányzata megbízásából a Goldcomp Média Bt. ● FELELŐS KIADÓ: Medvéssy Lajos
TELEFON: +36 20 9125 690 ● NYOMTATÁS: Asperján Nyomda, Zalaszentgrót ● Minden jog fenntartva! ● ISSN: 1217-5463

OTTHON CENTRUM
Zalaszentgrót

A zalaszentgróti irodánkba 2 fő munkatársat keresünk.

06 70 454 5305
balaton@oc.hu

JÁNHÁZ
építőanyag kereskedés

A Jánház Kft. központi irodájába keresi új munkatársát műszaki adminisztrátor munkakörbe Zalaszentgrótra!

Elvárások:
- középfokú végzettség
- adminisztrációs munkakörben szerzett tapasztalat
- megbízhatóság
- előny: vállalatirányítási rendszer, excel ismerete, fuvarszervezésben szerzett tapasztalat

Feladatkörök:
- kiemelt partnerekkel való kapcsolattartás
- számlázás
- ajánlatkészítés

Amit kínálunk:
- stabil, hosszútávú munkalehetőség
- kiemelt bérezés
- dinamikusan fejlődő csapat
- családias légkör

Jelentkezni fényképes önéletrajzzal az info.janhaz@gmail.com email címen lehet!